244. številka. Ljubljana, v ponedeljek 25. oktobra. XIX. leto, 1886.

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan **zvečer,** izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za eden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poštnina znaša.
Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.
Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba".
Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Iz Rusije 5. oktobra st. st. (Izv. dop.)

Poslanci v veliko bolgarsko narodno „sebranje" so torej voljeni. Stambulovci so dobili velikansko večino s pomočjo bajonetov, palic, kamenja in drugega plemenitega orodja, katero ima v roki bolgarsko regentstvo. Ogromno število volilcev se je zdržalo glasovanja, drugi so ta čas sedeli v tamnicah, tretji so v Turčiji, kakor Bobčev s tovariši, na glavo katerih so vladajoči šarlatani razpisali tajno velike vsote, kakor na razbojnike.

Kakošen kruh bo iz te moke, ne more se zdaj še videti. Ruska vlada, v osobi barona Kaulbarsa, izjavila je zanaprej, da volitev ne prizna in da bode vse ukrepe takega sebranja, ki je bilo voljeno izpod palice, uničila. A vender je sebranje izvoljeno. Terjal je Kaulbars, da se sname obsedno stanje, snelo se je samo na papirji, a v resnici privrženci Rusije zdihujo po tamnicah ali pa iščejo rešitve v — Turčiji! Na njega potovanji je bolgarski narod povsod kazal ljubezen k Rusiji, kjer major Petrov ni uspel, da bi segnal o pravem času čorbadžijev na demonstracijo — proti Rusiji. Vse te demonstracije bile so jako smešne, kričali so: „da živeje Car!" a ob jednem o Rusiji neso hotele nič slišati, kakor da sta car in Rusija dva razna pojma, češ, car terja to in to, kričali mu bomo „da živeje!" a o njega vladi nečemo ničesa znati.

Svoboda bolgarska je popolnem identična s svobodo drugih „svobodnih" in konstitucijonalnih držav; ona pomeni davljenje in pritiskanje „an die Wand" slabejšega in surovo silo, podkrepljeno z bajoneti močnejšega; ta močnejši pa mora poleg tega še kričati na vse grlo, da želi nezavisnosti, kulture in drugih blaginj novodobne civilizacije, kar pa mu seveda ne ovira, potegovati kožo čez glavo pritiskanemu. Ti svobodoljubi govore: „ne delaj mi, kar jaz tebi delam", a kristijanska svoboda govori: kar nečeš, da bi drugi tebi delali, tudi ti drugim ne delaj. Oni govore: jaz te bijem po jednem lici, a ti nastavi, po zahtevah evangelija, še drugo lice in hrbet in kar je pod njim, jaz pa ti bom dal za to kulturo, ki pa ni ne za las večja od tvoje. Poprej so bili narodi neumni, ali zdaj, kadar bo treba očistiti račun, pripomnili bodo to, kar so morali prenašati.

Dandanes so se vsi evropski koncertanti že tako izlagali, da človek, ako hoče vedeti resnico, mora vzeti vselej nasprotno od tega, kar govore.

Rusija je osvobodila Bolgarijo, položila je na vojnem polji do 100.000 ruskih glav in vsak Bolgar jo stoji več nego 1000 rubljev! Evropski svobodoljubi pa so ravno takrat, ko je v potokih tekla ruska pravoslavna kri za krst častni in svobodo zlato, pošiljali deputacije z zlatimi sablami turškim pašam in rokopleskali so, ko so bašibozuki skrunili slovanske device in na kole natikali Bolgare in Srbe. Zdaj pa ti svobodoljubi kričé o svobodi Bolgarije in Srbije, podpihujejo in šuntajo razne šarlatane, ki izsesavajo bolj nego Turki svoj lastni narod, kriče o svobodi in nezavisnosti! Stambulov, kakor Mutkurov in druga brezstidna in brezčestna druhal stala je Rusijo po več tisoč rubljev in potok ruske krvi in potok solz ruskih mater, udov in sirot; in zdaj ti Stambulovi pišo in govore o ruskem rublji, s katerim da Kaulbars podkupuje Bolgare proti regentom!

Celo pes zna hvaležnost, bolgarski šarlatani in njih prijatelji zunaj Bolgarije pa ne znajo ni hvaležnosti, ni proste sramožljivosti. Kako se vendar predrzne kak Dunajski schmock, ki jé iz dispozicijskih jasel, pisati o nezavisnosti Bolgarije! Kako pravico imajo Nemci, obrezani in neobrezani, plačani in neplačani, govoriti o svobodi Slovanov? Farizeji, gadje pleme! Dajte svobodo svojim Slovanom! licemerci, potegnite bruno iz svojega očesa, a potem iščite pezdirja v očesu vašega brata! Ako ste tako nasičeni s svobodo, da ne veste kam deti jo, dajte jo tem, ki imajo z vami jednake dolžnosti, ki plačujó davke v potu svojega obraza in pomagajo kupovati vam repetirke, kajti sicer utegnejo danes ali jutri ravno te repetirke prerepetirati vam neljubo pesen.

Evropska diplomacija se je preživela! Ona je podobna starcu, ki si izmišlja otročarije; ona je podobna otroku, ki postavi roko pred oči in vpije puf! puf! mislé, da se bo ptica zvalila z vzduha. Poglejte te velike otroke; sešli so se. Angleški rusofob Churchill in angleški vojni minister se tajno posvetujejo z avstrijskimi svobodoljubi. Kak smoter naj to ima? Dati „poguma" Stambulovcem, begati bolgarski narod, ki je proti svojim pijavkam, Rusijo in Turčijo pa ustrašiti. No mi nesmo otroci; ako vabite na manêvre angleškega generalissima, ni važno, ne imponuje. Pošljite svoje topove, svoje repetirke in črno vojsko v Podolijo in v carstvo Poljsko; pošljite svojo eskadro v Črno morje, udarimo se! Zakaj tega ne storite? Vemo zakaj. Zato, ker ne morete, slišite, ne morete!

Hvalimo Boga, da je ustvaril Francoze. V Evropi gospodarita zdaj Ariman in Ormuzd, dobri in zli duh. Jeden, Bismarck ščuje narod na narod, hoče skaliti vodo, da bi lovil majhne in velike ribe nenasitnemu nemškemu želodcu; drugi, Francija, odkrito upije izza Vogez: handsoff! roki proč! Rusija je v zadregi; ko se ona dvigne k Bosporu in Balkanom, dvigne se Mihelj na mejo in požre ostzejske provincije; nižje se dvigne Avstrija in zasede Podolijo, Besarabijo in ves jug do Kijeva; tak je račun Bismarcka. Migom pa kričé Boulanger, Dérou ède in drugi patrijoti velike Francije: Tevtonija, ne pozabi, da je nas tudi Bog ustvaril, in stari dvorni pes zarenči, da Francija žuga miru in srdito leže v svojo kolibo. Anglija bi šla v Carigrad, kamor je nedavno pošiljala svoje prince pit kavo iz čaš, iz katerih so jo pili sultani, ki so bili strah Evrope; tudi — komedija! Ali je svet zabil ob Irskej, o fenijih, o svobodoljubih pravih, ne nemških, v Ameriki? Ali je Turčija in Francija zabila o Egiptu.

Nemčija ne more, ako se vzdigne Francija, postaviti na rusko mejo ni jednega Miheljna; dal Bog, da bi Francozom zagradila pot; Anglija lehko vozi svoje prince v Carigrad kavo pit, ali eskadre poslati ne more, kajti v isti hip se vzdigne Irsko in morda še kak knez v Indiji, ne govoré že o Egiptu. Ostaja Avstrija. Vprašuje se, koga ona misli postaviti proti Rusiji, Nemce ali Slavjane ali Madjare? Koga ona misli postaviti na italijansko mejo, kjer preži Italia irredenta, in v Bosno in Hercegovino? Avstrija mora v svojih provincijah imeti vsaj toliko vojakov, kolikor jih more postaviti proti Rusiji. To mi v Rusiji dobro vemo, ona pa menda tudi.

Avstrijski Nemci Slovanom očitajo večno ruske rublje, rusofilstvo, željo poskusiti ruski knut; Avstrija ne daje jim, menda „dlja ukrepljenja" domoljubja, desetega dela pravic, za katere plačujejo krvave davke. Kaj ona hoče? da bi Rusija pobila polovino Slavjanov? ako pošlje Avstrija samo Miheljne in razne Kolomane in Arpade — ali jej ni žal teh plemenitih svojih prijateljev, kateri glasno, v parlamentu zajavljajo po Schönererji, da čakajo uhoda v „reich" kakor očaki pred peklom, kdaj bo prišla duša zveličarja po-nje in kateri bi jo bili razbili v prah v

LISTEK.

Lov na gorah.

(Češki spisal R. E. Jamota, poslovenil J. Sattler.)

(Konec.)

Bili smo kaka dva tisoč čevljev visoko, in gora, po kateri smo jarebice zasledovali, je osamela piramida. Na zapadnej strani raztezajo se modrasta rebra šumavska, robeča male podolgaste doline. Proti vzhodu je krajina ravna kakor miza: imeli smo razgled najmanj na šest milj okrog. Na konci obzora se je zdelo, da vzhajajo oblaki prav iz zemlje, vlekli so se čedalje bolj hitro, in krajina, čez katero so se gnali, počivala je v skrivnostnem mraku. Beli zvoniki posameznih cerkvic vaških so se obrazovali z ostrimi potezami v tej temi. Tu in tam se je videla tudi kaka rudečkasta z opekami krita streha, ostale večjidel slamnate strehe so izginile malone v gostih sadovnjakih.

Iz daljine in bližine, od raznih stranij je pronikal k nam zategnen glas zvonov; slišalo se je razločno, kako so ti glasovi udarjali na oblake, Časi mešalo se je mej zvoke te tudi predirajoče zategneno trobentanje; bil je to glas, kakeršnega slišimo, kedar pastirji trobe v velik rog. Imeli so najbrž kje blizu zavito takšno trobilo, morda v hlevu že pripravljeno, in trobili so proti nevihti po šegi starodavnej. Divne misli so se polotile mene pri zvokih teh!

Vsa priroda je hipoma utihnila, in molkla tišina je obdajala vso okolico — bila je to tihota pred nevihto. Videli smo še kakega divjega goloba, ki je letel kakor strela k materinemu lesu. Veslali so redko, toda silno, da se je zdelo, kot bi kar le padali. V vzduhu viselo je nekaj zadušnega.

Na jarebice nesmo čisto nič več mislili, lotila se nas je najedenkrat skrb za utočišče. Pa kam? Drag je bil dober svet. Góre vrh je sicer pokrit z lesom, toda z brezovim in vrhu tega s tako redkim, da so stala posamezna debla tu in tam po več ko petnajst korakov narazen. Po dolgem preudarjanji prišlo nam je na misel, da bi bilo možno zlesti pod leskovje in glogovino tudi kakih sto korakov od nas oddaljeno. Hiteli smo tja. Komaj je pet minut preteklo, ležali smo vsi na kamenitih tleh v gošči. Vsak si je poiskal, kolikor je mogel, kar najboljše mesto, ulegel se na trebuh in podprši brado ob roko gledali smo ven iz gošče kakor šišmiši! Puške smo pokrili, in brezskrbno smo čakali, kaj se bo godilo.

Nevihta ni bila več daleč, komaj dve uri. Bilo je očividno, da bode silna. Blisk za bliskom je švigal tam v daljini, in grom je bobnel, da se je vse treslo. Zadušna tihota po okolici je bila mej temi prestala, in okrog se je že začenjal vihar opirati ob veje posameznih dreves Spodaj v nižini so se videli po belej cesti celi oblaki prahu. Veter je bil tam se silnejši kot pri nas na gori

Tudi oblaki so nam zakrivali obzor čedalje bolj, in sinje nebo se nam je brzo skrilo za kopo črnih oblakov. Čuden šumot je spremljal oblake. Bili so to oni, ki prinašajo točo; sreča za krajino, da je bilo po žetvi, drugače beda žitu.

In že je tresnila posamezna toča mej dežjem ob zemljo. Ni bila debelejša od lešnika, tudi ni pa-

1848 l., ko bi car Nikolaj ne prišel klatit puntarjev.

Ne, mi vemo dobro, kaj imamo pričakovati. Zgodovina ima svoj pot in na tem potu je ne morejo ovirati ni repetirke ni črna vojska. Avstrije sreča in bodočnost je le tedaj možna, ako da Slovanom vse pravice od prve do poslednje, ako jih ne sumniči izdaje, rusofilstva itd. Potem jim ne bode treba iskati zunaj spasenja, jim takrat ne bode treba ničesar in kadar bodo Slovani zunaj Rusije živeli, kakor Bog veli, takrat tudi Rusija ne bode imela nobenega povoda, skrbeti o njih. Dokler pa tega ne bo, tudi miru ne bo.

Ko beli dan je jasno, da bi vojna Avstrije z Rusijo utegnila biti usodna. Ko bi Slovani ne ljubili Avstrije, silili bi jo sami k tej vojni; a oni jo iskreno ljubijo, upajo namreč, da nazadnje bo vendar izprevidela, da je skrajni čas, nehati smejati se nad Slovani, ki imajo večino v Avstriji in ki dozdaj nikoli neso še zajavljali, ni slovom ni delom, da žele nje pogibelji, kakor Nemci in Madjari.

Zato, gospoda, ne mešajte se v bolgarske, zadeve ne govorite o nezavisnosti Bolgarije, kajti vsi vemo še, da ste vselej odobravali turško zverstvo nad Bolgari; odkod migom taka prememba? Kdo je Vam branil osvoboditi Bolgarijo takrat? Kar smo mi dobili s strašnimi žrtvami, to bode naše. Rusija ima pravo, zakonito pravo na Bolgarijo; ona hoče, da bi bili vsi Bolgari svobodni, ne pa Stambulovci in drugi šarlatani sami, ki si nabijajo žepe z angleškim, avstrijskim in bolgarskim denarjem. In ako bode treba, očistila bode Rusija Bolgarijo od te „svoloči“ — von diesem Gesindel!

Jako „ginen“ sem bil, ko sem čital, da imajo Stambulovci tudi v Ljubljani svoje zaveznike in celo svoj list; čitam, da nekateri „katoličani“ ščujejo proti Rusiji, pobožno povzdigujejo oči k nebu in rote se, da so tudi oni — Slovenci. Zakaj so proti Rusiji? Zato, slišite, ker je pravoslavna. Ali Stambulovci sami neso pravoslavni? Ali ti slovenski „domoljubi“ mislijo, da ako preženo Rusijo iz Bolgarijo, treba bode poslati kakih pet širokokrajnih klobukov, pa se bodo Bolgari odrekli pravoslavju? In ako se celo odreko, kaj ima Slovenstvo od tega? Ali Nemci, Madjari neso katoliki? ali Italijani in Francozi neso katoliki? kaj ima „sveti oče“ od njih? Iskreno udanost svoji veri pokazovati je stvar lepa, ali družiti se z židovi in luterani in z njih pomočjo agitovati proti pravoslavju, tako morejo postopati le ljudje, ki v srci nemajo nobene vere. Pravoslavni renegatov ne delajo, nikogar ne psujejo krivovercem, kakor to delajo nekateri katoličani po Slovenskem. Živite sami po veri, živite po — — — — —, a pravoslavne pustite na miru, kakor oni vas. Jamčim, da vi ni jednega pravoslavnega ne boste dobili za-se, razen tacega, katerega sami ne boste veseli. Istino, dobri katoličani pokazujo pred vsem kaj druzega, ljubezen, krščansko ljubezen. Nedavno sem dobil pismo iz Zagreba, iz katerega sem zvedel, da biva ondu pri prof. Dr. Vojnovići ruski pravoslavni profesor Solovjev; kaj ko bi on prišel v Ljubljano? Seveda, ako sodite pravoslavne po lažnjivih dopisih iz Poljše, ne morete imeti o njih pravega pojma. No, ako bi bile vaše glave trezne, bi pomislili, zakaj se ne pritožuje nemški katoliški episkop Franc v Saratovu nikoli, da proganjajo v Rusiji katoliško vero? Zakaj bi preganjali katolištvo, a ne tudi luteranstvo in mohamedanstvo? Ruska vlada „proganja“ le poljske puntarje, ki jej povsodi na tihem delajo grdobije, ker se glasno boje. Poljskemu katoličanu ruska vlada nikoli še ni lasu skrivila, a v Poljakih ne preganja vere, le puntarstvo, ako se kazen za punt sme imenovati proganjanjem. Sicer pa, ako Rusi zares silijo svoje pravoslavje komu, imajo na to ravno tako pravico, kakor imajo katoliški fanatiki v Galiciji in v Hrvatskej pravico, navezavati svoje katolištvo unijatom in pravoslavnim. Mej Ljubljano in Rusijo je daleč; na potu mej Ljubljano in Rusijo boste videli luterance, kalvine, nazarene in druge krivoverce; tak vse te pripeljite poprej v naročje rimske cerkve, oni so bliže k vam; kedar bode vse od Ljubljane do ruske meje katoliško, takrat vi ustopite v Rusijo in začnite križarsko vojno. Poprej pa še spreobrnite — žide, s katerimi se zdaj bratite proti pravoslavnej Rusiji, oni so menda vender bolj potrebni pouka v resnicah vere ljubezni, nego kristijani, naj bodo že luterani ali pravoslavni. Ne mešajte fanatizma z vero in licemerstva s pobožnostjo; sami, gospoda, sami bodite poprej pravi katoličani, kakor so — hrvatski domoljubi posvetnega in duhovskega stanu, ki ravno zdaj imajo v gosteh pravoslavnega učenjaka in tekmujejo, kje naj danes obeduje, kje jutri! Slava takim katoličanom, takim — Slovanom!

Krutorogov.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 25. oktobra.

Čehi se hočejo odločno potegniti, da bankovci dobé tudi slovanske napise. V tej zadevi jih bodo podpirali poljski, slovenski in dalmatinski poslanci, vsaj upati se sme, da jih bodo. Vlada pa v tej zadevi neče nič prijenjati. Grof Taaffe odločno zahteva, da se bančni štatut nespremenjen vsprejme. Čehi pa v tej stvari tem manj hočejo odjenjati, ker je Gautsch s svojim odgovorom na interpelacijo zastran Kromeriške gimnazije pokazal, da se vlada v šolskih zadevah ne mara ozirati na češke želje.

Vnanje države.

Bolgarsko regentstvo je sklenilo, kakor hitro bode mogoče, sebranju predlagati volitev kneza Battenberžanu bode veliko sebranje izreklo zahvalo, a volilo ga zopet ne bode, kajti bolgarska vlada vé, da bi v Peterburgu to zmatrali za provokacijo. Regentstvo je sklenilo sebranju predlagati kakega Rusiji povoljnega kandidata. Volili bodo princa Oldenburškega ali princa Valdemarja ali pa kakega princa Meklenburškega, ki je v sorodu z rusko carsko rodbino. Na ta način hoče sebranje prisiliti velevlasti, da se bodo zopet začele bolj zanimati za bolgarsko vprašanje. Ako pa Rusija sama ne bode hotela potrditi volitve, bode pa regentstvo to zmatralo za dokaz, da Rusiji ni za svobodo bolgarskega naroda, ampak ga le hoče podjarmiti. Mej bolgarsko vladno stranko je jako razširjeno mnenje, da Rusija ni nasprotovala knezu Aleksandru, ker jej ni ugajal, ampak ker ne mara, da bi Bolgarija sploh še imela kneza. Govori se, da je Rusija sklenila polagoma si prisvojiti Bolgarijo. To se sklepa iz tega, da so nekateri ruski listi priporočali, da naj bi Bolgari izvolili knezom ruskega carja, in ker sedaj Rusija tako ovira volitev novega kneza. — V Trnovem delajo se velike priprave za veliko sebranje. Pred vsem se pa kaže veliko pomanjkanje stanovanj. Mesto ima samo jeden hotel, v katerem bodo stanovali regenti, ministri in zastopniki tujih držav, ako bodo prišli v Trnovo. Sebranje se bode otvorilo s poročilom regentstva, v katerem bode javilo, da izroča velikemu sebranju oblast, katero mu je izročil knez Aleksander ter zmatra svojo misijo za končano. Sofijski poslanec Vulčev bode na to predlagal, da regentstvo in ministri še dalje vladajo, dokler se ne voli nov knez. Pri posvetovanji o tem predlogu utegne navstati kak škandal, kajti Cankovci bodo vse sile napeli, da vržejo regentstvo, ki je protiustavno. Vladna stranka tudi ni tako močna, kakor bi kdo mislil, kajti mej njo ni prave jednosti. Mogoče je celo, da se Cankovcem posreči razgnati s svojim ugovarjanjem sebranje, ker utegnejo razni vladni pristaši spoznati, da ne kaže dalje tirati protiruske politike. — Bolgarska vlada bi se rada spravila z Rusijo, da bi se le obdržala na krmilu. V Peterburg je odposlala deputacijo, če tudi je temu ugovarjal general Kaulbars. Upanja pa ni, da bi ta deputacija kaj dosegla, ker car neče ničesar slišati o sedanjem regentstvu. Caharija Stojanov je odpotoval na Dunaj, da poizvé, kako mišljenje vlada v avstrijskih vladnih krogih.

Rusija nekda ne more dobiti sposobnega kandidata za bolgarski prestol. Danjski kralj ne mara dati dovoljenja, da bi princ Valdemar šel v Bolgarijo, vojvodo Oldenburškega na vso moč odgovarja njegova soproga, da naj ne prevzame bolgarskega prestola. V vojvodo Leuchtenberškega v Peterburgu nemajo nobenega zaupanja. Grofa Ignatjeva ali Dondukova Korsakova ne bi potrdile druge velevlasti. Sicer pa slednja dva tudi nesta posebno pri carji priljubljena, zdita se mu prelineralna. — S Kaulbarsom v Rusiji neso nič kaj zadovoljni. Razni časniki ga napadajo. Tako vpraša „Graždanin“, čemu se neki Kaulbars še potika po Bolgariji. Govori se, da ga bode zamenil general Gurko. — To vest je najprej objavila „Gazeta Narodova“, zatem jo je nek nemški list izvedel iz Peterburga. Pa tudi Berolinski listi se bavijo s to zadevo. Njim se dozdeva, da Gurko ni prava osoba za tako misijo. Prvič je preveč osoren, tedaj ni sposoben za diplomata, drugič pa nekda Bolgari nič ne marajo zanj. V poslednji rusko-turškej vojni je namreč jako hitro pr diral proti Plovdivu in narod nagovarjal na upor proti Turčiji. Ko so pa Rusi bili tepeni pri Plevni, se je pa Gurko naglo umaknil, Bolgare prepustil svojej usodi, da so se Turki nad njimi strašno maščevali. Gurko seveda je bil prisiljen to storiti, a vender mu je bolgarski narod to hudo zameril. Ne vé se pa še, če je v tem kaj resnice, da bi zamenil Kaulbarsa, ali so pa samo časniške kombinacije, katerim je dalo povod njegovo potovanje v Peterburg. V Peterburgu se je včeraj odkril spomenik padlim vojakom v rusko-turškej vojni. Povabljenih je bilo mnogo generalov in častnikov tem povodom v Peterburg. Ker se je Gurko tudi udeležil vojne, je torej razumljivo, da je bil tudi vabljen.

Srbska skupščina je verifikovala vse volitve, drugače tudi ni bilo pričakovati. Ali bode opozicija še sedaj ostala v skupščini, ne vemo. — Varnost je v Srbiji jako majhna. Hajduki so te dni umorili vladnega pristaša, župana v Golubci.

Četudi **Turčija** podpira **Rusijo** v bolgarskem vprašanji, vender ni prav verojetno, da bi ti prijateljstvo bilo trajno. Sodi se, da se Turki le zato tako laskajo Rusom, da bi slednji njim dovolili zasesti Vzhodno Rumelijo. Po Berolinskem dogovoru ima Turčija pravico zasesti in utrditi balkanske prelaze. Te pravice bi se sedaj rada poslužila, da tako zapre Rusom pot proti Carigradu. V Carigradu se sicer kažejo Rusiji prijazne, a ne zaupajo jej ne, dobro poznajoč rusko teženje proti Carigradu. V Peterburgu so tudi zategadelj nekoliko opustili misel na okupacijo Bolgarije, ker se boje, da bi Turčija to porabila, da zasede Vzhodno Rumelijo, Avstrija, da zasede Srbijo.

Angleška vlada močno dela proti Rusiji. Njeni agenti šuntajo narod v Bolgariji in Vzhodni Rumeliji, da naj se nikar Rusom ne uda. Poleg tega se pa jako prizadeva Anglija, da bi napravila zvezo mej Rumunijo, Srbijo in Bolgarijo proti Rusiji. Novi angleški veleposlanik White, ki je iz Bukurešta potoval skoz Belgrad in Solun v Carigrad, je v Niši bil pri kralji Milanu in ga nagovarjal za

---

dala gosta, zato je pa bilo v dolini na južnej strani hudo. Zdelo se je, da se celi belkasti oblaki na zemljo usipavljejo, bili so to točonosni. Tudi kaplje dežne počele so gosteje padati. Tleskale so v jednomer po listih leskovih nad nami. List se je vselej upognil, voda je stekla na drug list in s tega zopet na nas. Prišli smo zares z dežja pod kap.

Bliskalo se je že zdaj neprenehoma. Videli smo na tanko, kako je vsak blisk z neba švignil. Ta je treščil v zemljo, drug je pa šel po oblakih, kjer je nagloma izginil. Kmalu na to je tudi zagromelo; bobnjalo je globoko in prav pošteno. Šteli smo kolikokrat žila udari mej tem, ko, zablisne se in mej tem, ko dojde groma glas k sluhu našemu.

Dozdaj je bilo to še osem — do desetkrat, bila je torej nevihta kake tri ure oddaljena od nas. Bogme, to ni preljubo sosedstvo. Ali potlej se je število tripov čedalje bolj skrčilo. Polagoma trikrat, potem pa dvakrat, nevihto smo mogli malone potipati. In že se je začenjal razgled naš kaziti. Neposredno se je začela v našej okolici prikazovati megla. Videli smo jo, kako je opredala okolno drevje, kako nam je zaprla vid. Videli smo komaj na trideset korakov okrog sebe natanko, a megla se je še zgoščevala.

Bili smo nenadoma v nevihti samej. Že ni bilo več razločevati posameznih treskov groma, v jednega so se zlili. Bliskanje se je videlo zbog goste megle pač poredkoma, vender je pa rjovelo nekoliko trenutkov okrog nas tako silno, da se nam je začelo vrtoglaviti. S kraja se je gromenje razlegalo takšno v jednomer, kakor ropotanje ogromnega voza po gručastej cesti; ali potlej so se valovi glasov raztegnili po dolini in dobivši tako tla rezonančna, razlegali so se v tonu velikansko globokem. In v to se je mešala voda curkoma lijoč z oblakov.

Imeli smo čudne misli, vsak jih je omejil na sebe, nihče ni besedice izpregovoril. Če je hotel kdo klicati, ga je gotovo grom preglušil, če je hotel izlesti, zagnali so ga toki voda nazaj — ne želim si nikoli nič podobnega doživeti.

Nagloma se je razsvetila vsa okolica. Vijolast tok svetlobe je oslepil oči moje, ob jednem je zagromelo, pa tako strahovito, da sem izgubil zavednost. Vem samo, da je trajala nevihta precej dolgo, da je potem bil konec in da smo mi vsi kakor pijani lezli izpod gošče. Megla je začela giniti, grom je donel čedalje slabše, skratka: vsa nevihta vlekla se je k nasprotnim brežinam, ob katerih se je pobirala potlej proti severu dalje. Na srečo je bila višje od gora, inače beda pomilovanja vrednim. Doživeli smo jedenkrat tudi šesturno nevihto. Konec je bil takrat, ko se je oblak izpraznil popolnem.

Vsi smo se pretegovali tresoč dež z telesa; ob jednem je tožil vsak nad prestano grozo.

„Kam je neki treščilo,“ omeni nekdo.

„Tu-le v breze,“ oglasil se je odgovor. In res je bilo jedno izmej dreves čisto razčesneno; polomljene veje so se klonile žalostno k zemlji.

Bodite uverjeni, da se nesmo posvetovali več, kaj nam je početi! Bežali smo vsi navzdol kakor na povelje, samo stari lovec je omenil grede, kdor prè na Šumavi ni moker, ta ni bil nikdar moker. Potrkal se je ubožec po svojem mokrem hrbtu.

tako zvezo. Je li kaj dosegel, ne vemo. Angleški listi se močno jeze na Turčijo, da podpira Rusijo in tako sama sebi koplje grob.

Poslednje dni se je zopet sprožilo **egiptovsko** vprašanje. Znano je, da Turčija in Francija želita, da bi Angleži kmalu ostavili Egipet. Rusija dobro vedoč, da jo Anglija najbolj ovira v Bolgariji, je na šuntala ti dve državi, da sta baš sedaj sprožili egiptsko vprašanje. Anglija dobila je sedaj dovolj dela z egiptskim vprašanjem in se ne bode več mogla toliko brigati za Bolgare.

Dopisi.

Od beneške meje 21. oktobra. [Izv. dop.] Pred nekoliko tedni pisal mi je nek vrl hrvatsk rodoljub, učenjak in politik mej drugim tudi to-le: „. . . . . jer opažam već nekoliko godina, da je i u Primorju, kao i po svih zemljah Slovena na jugu, sve proti nam napereno, i to gdje jače, gdje manje, — gdje na ovaj, gdje na onaj način, kao se već može. To ima po mojoj misli dvie dobre strane. Prva je ta, da smo mi predobri, lahkovierni, da se još uvjek, kao od njekad, prelahko pouzdajemo u naše susjede i . . . nedržeć jih tako neprijateljskim, kao u istini jesu. Samo brezobzirno postupanje s nami nas osvještuje, i današnje takovo nas mora osvjestiti, — i dao Bog: za uvjek! Nepouzdati se već nikad nit u nikakovoj okolnosti svojim neprijateljem.

Što proti nam rade na svih stranâ, to je znak: da nešto vriedimo, da nas se boje, da se približuje vrieme, kad će nam, budemo li ljudi: sunce bolje sreće prosinuti!“

Reči Vam moram, gospod urednik, da so me zadele te povsem resnične in ognjene besede uprav v sredino srca, kjer ostanejo neizbrisljivo zapisane, dokler bode bilo. Saj pa prihajajo tudi iz preblagega, nesebičnega, kot solnce čistega srca hrvatskega domoljuba, ki ne pozna „koristolovja“, kakor ga . . . . . , ki živí in gorí jedino le za prosveto in boljo bodočnost zatiranega — Slovana Naj bi tedaj te besede, ki so prišle iz srca plemenitega rodoljuba, odmevale v srci slehernega Slovana: „Ne pouzdati se već nikad nit u nikakovoj okolnosti svojim neprijateljem!“

„Slovenec je mehak. kakor lipov les“, — že od nekdaj znana je ta resnica. Tujec je prilomastil v dežele naše ter si samosilski pridobil gospodstvo nad nami. Slovenec se mu pa ni ustavljal, ni izgnal ošabneža iz svoje domovine, da bi se osvobodil tujega vodstva pod krinko „tuje humanitete“, ne, tega ni storil, ker je premehak, premiroljuben, predobrosrčen. Tujci so pa znali uporabiti te sicer dobre lastnosti očetov naših, ošabno so se šopirili v našej deželi, oni so ukazovali, oni gospodovali, a Slovenec, pravi gospodar v svojej hiši, — on je moral ubogati, bil je tujcem sluga! Ti tujci so bili očetom našim prave pijavke v materijalnem oziru, bili so gospodje, a Slovenec tlačan, delati je moral nalik črnej živini: da se je veselil lehkoživi tujec. Zraven tega pa je celo zasramoval „svojega krušnega očeta“. Skušal nas je zatreti, — potujčeval očete naše v cerkvi in zunaj nje, posluževal se vsakeršnih sredstev, da je zmanjšal ozemlje naše, potujčil cele doline, — in da so naši le — — grobovi!

Prišel pa je čas, ko se je počel Slovenec vedno bolj in bolj zavedati: da je gospodar v svojej hiši. Obnašati se je počel čedalj bolj samostojno, neodvisno napram toliko stoletij gospodujočemu tujcu: napovedal mu je boj, napovedal konec tujemu nasilstvu, da mu iztrga še slednji še mogoči kos ozemlja svojega: začel je boj za svojo slobodo in — obstanek, počel je narodnostni boj. Pravi ta boj pa še ni končan, — začeli smo ga komaj. Kjerkoli se pa Slovenec oglasi ter zahteva, da se mu dá tisto, kar mu tiče po naravnih in ustavnih zakonih, že nastane krik in vik v Izraelu in liberalnem nemštvu in lahonstvu. Mnogobrojni njih časniki pa oznanjajo celemu svetu: kakó zeló motimo mi Slovenci — mir, kakó smo nemirni, kakó rušimo nekdanjo slogo in red.

Da, da prav imajo: mi motimo mir in rušimo nekdanjo slogo. Umeje se: oni bi srčno radi živeli še nadalje takó lepó mirno in složno z nami, kakor so že stoletja in stoletja! Prišel je pa čas, ko smo spoznali: da sta tak mir in sloga — naš pogin, naša smrt. Če pa nečemo umirati sovragom na korist, če smo se začeli zavedati svojega obstanka: da se hočemo konečno popolnem osvoboditi žulečega nas jarma, — li se pravi to: kaliti mir in slogo?! (Konec prih.)

Iz Ljutomera 23. oktobra. [Izv. dopis.] Trgatev v ljutomerskih goricah je končana in reči se mora, da je letošnja vinska kapljica izvrstna. Vinogradniki, katerih ni zadel znani hudi mraz prve dni meseca maja, so nabrali več kakor lani, po mrazu zadeti seveda manj. Obžalovati je samo, da vinska kupčija tukaj ni več tako živahna, kakor je bila pred več leti. — Uzrok temu je seveda deloma ta, ker je vsled vremenskih nezgod prirastlo jako malo vina. Kdor si tedaj hoče priskrbeti izvrstnega letošnjega Ljutomeržana, naj ne pozabi priti v naš kraj. Kakovost letošnjega vina je tudi posneti iz tega, če Vam naznanjam, da ima isti 22—25% sladorja in da mu je cena 110—150 gld. za štrtinjak, oziroma 566 litrov. — Lanski Ljutomeržan je imel samo 19—20% sladorja.

Domače stvari.

— (Klub narodnih poslancev) posvetoval se je včeraj zastran predstoječih volitev na Notranjskem. Sklenil je, da naj se izvrševalni odbor, čegar predsednik je gosp dr. Vošnjak, obrne do zaupnih mož po vsem volilnem okraji ter poizveduje njihovo mnenje o kandidatih za deželni in državni zbor. Da pa izvrševalni odbor ve povedati zaupnim možem imena kandidatov, pričakuje, da se pri njem oglase vsaj do 31. oktobra tisti gospodje, ki hote kandidovati. Volilni shod, na katerem se bodete definitivno določili kandidaturi za deželni in državni zbor, sklical se bode v nedeljo 21. novembra v Postojino ter se povabili kandidatje, da se na njem predstavijo volilcem V klubu se je poudarjalo, da se pričakuje od notranjskih volilcev, da bodo izbrali le tacega poslanca. kateri je vselej dokazal svojo narodno mišljenje in kateri bode odločno se izjavil pred volilci za naš narodni program, moža, ki bode z vso eneržijo in neupogljivostjo zastopal interese svojih volilcev, dežele in celega slovenskega naroda.

— (Izpred sodišča.) V našem listu bil je dne 31. maja članek „Velikonemške demonstracije v Ljubljani“, dne 1. junija t. l. pa notica „Roka roko umiva, obe pa obraz“. Zaradi tega članka oziroma notice bil je naš list zaplenjen, zaplenba potrjena in vse to v „Laibacher Zeitung“ objavljeno. Kljubu temu pa je „Deutsche Wacht“ dne 10. junija pod naslovom „Aus der slovenischen Presse“ članek in notico objavila. Naravno, da je sodnija urednika radi tega prijela. Urednik izgovarjal se je, da sta se mu članek in notica brezimno iz Ljubljane doposlala, da o zaplenbi ničesar vedel ni. A ta izgovor bil je jalov, kajti „Deutsche Wacht“ priobčila je dne 3. junija t l. članek „Deutschenhetze in Laibach“, iz katerega je razvidno, da je uredništvo „Deutsche Wacht“ vedelo, da je bil „Slovenski Narod“ zaradi članka „Velikonemške demonstracije“ zaplenjen. Sodišče obsodilo je zaradi tega Heinricha Laglerja, bivšega urednika „Deutsche Wacht“ radi pregreška proti §. 24. tisk. zak. na 10 gld. globe, eventuvalno dva dni zapora.

— (V Pragi) napravi ondotna „Jednota paedagogická“ dné 26. t. m. prijateljski večer češkemu vrlemu pedagogiškemu veteranu Štefanu Bačkori, ki je bil za svoje uspešno delovanje na polji pedagogiškem te dni odlikovan z zlatim zaslužnim križem. — Št. Bačkora se je porodil l. 1813., spisal je mnogo dobrih knjig za učitelje in za mladino in je obče spoštovan kot vrl češki „vlastenec“. — Čestitamo!

— (Dijaška kuhinja na Ptuji.) Kot mesečni podporniki so pristopili nastopni č. gg.: dr. Fran Gross, c. kr. pristav v Ljubljani, za 15 dni; Meško Jakob, župnik v Šent. Lovrenci v Slovenskih goricah, za 15 dni; Sattler J., kaplan pri Veliki nedelji, za 10 dni; Ovsenjak Martin, kaplan v Ljutomeru, 1 gld. na mesec; g. Kocbek, c. kr. kontrolor v Ljutomeru, 1 gld, na mesec. Darovali so: g. Lilek E., c kr. prof. v Sarajevem, 10 gld.; o priliki dobrodošlice g. dr. Žižka v Ormož nabralo se 7 gld. 80 kr.; g. o. Belec Avg., kapucinski provincijal na Reki, 2 gld., g. Ivan Verhovnik, coop. v Dobu, 2 gld ; g. S. R. Tratnik v Ljubljani 2 gld.; g. Pajtler Ivan, kaplan v Šent. Lovrenci v puščavi 1 gld. Vsem podpornikom in dobrotnikom najprisrčnejša zahvala. Nadalje darove vsprejema č. g. o. Benedikt Hrtiš, gvardijan na Ptuji.

— („Tržaškega Sokola“) tajništvo prevzel je zopet bivši tajnik g. J. Drašil.

— (Za Ivana Dolinarja spomenik) nabranih je po zadnjem izkazu v „Edinosti“ 76 gld. 40½ kr.

— (Domača obrtnija.) V „Gratzer Volksblatt“ z dne 22. t. m. priobčil je pod naslovom: „Die Orgel in der Franciscanerkirche“ dr. Archer članek, v katerem obširno opisuje g. Fr. Goršiča orgle, izražujoč mu polno priznanje in želeč, naj bi še veliko jednako izvrstnih orgel napravil.

— (Kolera v Trstu) zadnje dni ponehava. Od polunoči 22. do polunoči 23. t. m. sta v mestu in predmestjih samo 2 osobi za kolero zboleli, izmej poprej zbolelih 3 umrle Doslej zbolelo 860 osob. 287 ozdravelo, 533 pomrlo. Z dežele naznanja se: V Kortah in v Rovinji po 1 slučaj. V zdravstvenem oziru se je v Trstu veliko več storilo, nego v Budimpešti. Gospodje Madjari so menda mislili, da se bode kolera ustrašila njih navihanih brk, zato so jako malomarno postopali, zato je pa tudi do pretekle sobote — torej v razmerno kratkem času — že 1000 osob za kolero zbolelo in v bolnicah že ni nikjer prostora več, da morajo kolerozni bolniki že kar na tleh ležati.

— (Iz Bistre) poslal nam je prijatelj našemu listu popolnem dozorelih jagod, katerih je včeraj na ondašnjem lovu nabral, z dostavkom, da bi jih bil nabral še več, ko bi ne bil ravno srnjaka ustrelil.

— (V Zagrebu) v Preisnerjevi hiše je jablana letos drugič obrodila. Jabolka sicer neso dozorela, a so vender precej debela.

— (Zaradi „čika“) stal je 19. t. m. pred sodiščem v Vukovaru 15 letni Miloš Darić. Pred nekoliko tedni šel je zatoženec s svojim prijateljem na sprehod. Kar zagledata v jarku poleg ceste „čik“ in unel se je mej njima boj, čegav da bode „čik“. Zatoženec udaril je svojega tekmeca z debelo palico tako silno po glavi, da se je takoj zgrudil in v kratkem umrl. Mladega ubijalca obsodili so na dve leti težke ječe.

— (Akad. društvo „Slovenija“) priredi 27. t. m. ob ½8. uri zvečer v gostilni „zur Mühle“ VIII. Strozzigasse svojo II. redno sejo sè sledečim sporedom: I. Čitanje zapisnika. II. Poročilo odborovo. III. Volitev a) predsednika, b) odbora, c) revizorjev. IV. Slučajnosti! Gostje dobro došli? K obilni udeležbi vabi Odbor.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Sofija 25. oktobra. Stambulov, Mutkurov in Radoslavov odpotovali v Trnovo. Minister vnanjih zadev pojde v ponedeljek tjakaj. Sebranje se bode dne 31. oktobra otvorilo. Gadban izrazil svoje obžalovanje na odpotovanji članov vlade, rekoč, da bode kljubu temu še dalje za spravo delal.

Dunaj 24. oktobra. Predsedništvo zbornice poslancev bilo včeraj pri ministerskem predsedniku in mu objavilo željo delegatov avstrijskih, naj bi z ozirom na kolero v Budimpešti, delegacije zborovale na Dunaji. Predsednik zbornice poslancev omenjal, da imajo gospodske zbornice člani isto željo. Grof Taaffe izjavil, da se bode o tem z ministrom vnanjih zadev sporazumel in dostavil je, da utegne ta korak biti uspešen.

Dunaj 24. otobra. Bivši državni kancler grof Beust umrl.

Peterburg 24. oktobra. Razkritje spomenika v rusko-turški vojni 1877/78 palim vojakom vršilo se je po programu v prisotnosti carja in carice, diplomatov in vojaških dostojanstvenikov. Pri molitvi za carja Aleksandra II. in za pale vojake vsi navzočni pokleknili. Mesto pogostilo vojake, pri katerej priliki sta se tudi car in carica prikazala.

Budimpešta 23. oktobra. Od včeraj do danes tukaj 25 osob za kolero zbolelo, 11 umrlo.

Razne vesti.

* (Petdesetletnica Puškinova.) Dne 29. januarja 1887 bode 50 let, odkar je Rusije največji pesnik v dvoboji z Dantejem Heeckerenom bil ubit. Ta dan bode se jako slovesno praznoval ne le v Rusiji, marveč tudi po drugih slovanskih deželah.

* (Trnovo) kjer bode zborovalo bolgarsko sebranje, ni posebno elegantno mesto in veliko vprašanje je, kje bode vseh 560 poslancev stanovanj dobilo. V vsem mestu je samo jeden hotel „Hotel Boulgarie“ in vseh 22 sob v tem hotelu je že za ministre, regente in njih spremstvo oddanih. Za sebranje zgradila se je nova palača, podobna nekdanji Dunajski lesenjači. Za poslance prirejenih je 20 klopij.

Loterijne srečke 23. oktobra.

V Trstu: 23, 30, 85, 80, 64.
V Linci: 44, 4, 48, 53, 84.

Tujci:

24. oktobra.

Pri **Slonu:** Withe z Dunaja. — Glück iz Prage. — Frank z Dunaja. — Kanka iz Brna. — Caracsony, Heinrich iz Gradca. — Sternberg iz Budimpešte. — Steinberger z Dunaja. — Kermek iz Čelovca. — Dolenc iz Rudolfovega. — pl. Santi, Fiala iz Trsta.

Pri **Maliči:** Egli, Rauman, Löwy, Bohaček, Klein, Petrič, Trabič z Dunaja.

Pri **cesarji avstrijskem**: Polak z Dunaja.

Tržne cene v Ljubljani

dné 23. oktobra t. l.

	gl.	kr.		gl.	kr.
Pšenica, hktl.	6	66	Špeh povojen, kgr.	—	70
Rež, „	4	87	Surovo maslo, „	—	90
Ječmen, „	4	22	Jajce, jedno	—	2·5
Oves, „	2	92	Mleko, liter	—	8
Ajda, „	4	06	Goveje meso, kgr.	—	64
Proso, „	4	39	Telečje „ „	—	56
Koruza, „	4	71	Svinjsko „ „	—	60
Krompir, „	2	67	Koštrunovo „ „	—	30
Leča, „	11	—	Pišanec	—	40
Grah, „	9	—	Golob	—	17
Fižol, „	11	—	Seno, 100 kilo	2	68
Maslo, kgr.	—	90	Slama, „	2	68
Mast, „	—	68	Drva trda, 4 □ metr.	6	30
Speh frišen, „	—	64	„ mehka, „ „	4	10

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
23 okt.	7. zjutraj	739·78 mm.	4·8° C	sl. vzh.	obl.	
	2. pop.	738·54 mm.	11·2° C	sl. vzh.	jas.	0·00 mm
	9. zvečer	739·98 mm.	6·4° C	sl. zah.	jas.	
24. okt.	7. zjutraj	741·82 mm.	5·8° C	brezv.	megla	
	2. pop.	742·60 mm.	12·6° C	sl. vzh.	jas.	0·00 mm.
	9. zvečer	744·54 mm.	2·9° C	brezv.	d. jas.	

Srednja temperatura 7·1° in 9·3°, za 2·9° in 0·4° pod normalom.

Dunajska borza

dné 25. oktobra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta		83	gld. 35	kr.
Srebrna renta		84	„ 30	„
Zlata renta		114	„ 05	„
5% marcna renta		100	„ 55	„
Akcije narodne banke		863	„ —	„
Kreditne akcije		279	„ —	„
London		125	„ 25	„
Srebro		—	„ —	„
Napol.		9	„ 90	„
C. kr. cekini		5	„ 91	„
Nemške marke		61	„ 32½	„
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	132	„ —	„
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	169	„ 25	„
Ogrska zlata renta 4%		103	„ 45	„
Ogrska papirna renta 5%		92	„ 65	„
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.		105	„ 50	„
Dunava reg. srečke 5%	100 gld	118	„ 50	„
Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi		124	„ 50	„
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice			„ —	„
Prior. oblig. Ferdinandove sev. žele ce		98	„ 60	„
Kreditne srečke	100 g	177	„ 25	„
Rudolfove srečke	10 „	18	„ 75	„
Akcije anglo-avstr. banke	120 „	108	„ 80	„
Trammway-društ velj. 170 gld. a. v.		197	„ 75	„

Št. 17.786. (776—1)

Razglas.

Mestni magistrat naznanja, da bodo proračuni za 1887. leto:

1. o mestni blagajnici,
2. o mestni ubožni zakladi,
3. o zakladu meščanske bolnice in
4. o ustanovnih zakladah v smislu §. 65 prov. obč. reda za Ljubljansko mesto **od 24. oktobra do 7. novembra letos** v magistratnem ekspeditu izpoloženi za javno pregledovanje in da lahko vsak svoje opazke o njih vsprejeti dá v zapisnik.

Mestni magistrat Ljubljanski,
dne 23. oktobra 1886.
Župan: Grasselli.

V našem založništvu je izšla in se dobiva po vseh knjigotržnicah knjiga:

Kurzgefasste
Geschichte Krains
mit besonderer Rücksicht auf Cultur-Entwicklung.
Von
August Dimitz.
10 pôl v 8°.

Cena mehko vezani knjigi je 80 kr., elegantno v zlatem obrezku vezana stane 1 gld. 50 kr.

Čislani gospod pisatelj podaje nam v omenjeni knjigi pregledno in skupno, niž važnega prezirajočo, objektivno podobo povestnice naše dične domovine, kojo bode vsak domoljub gotovo kot dobro došlo in z veseljem marljivo prebiral.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg
knjigotržnica
v Ljubljani na Kongresnem trgu.

(712—4)

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI
je izšla knjiga:
Ivan Zbogar.
Zgodovinski roman. Spisal *Charles Nodier*, poslovenil *J. Kržišnik*. — Ml. 8°, 198 stranij. Cena *25 kr.*, po pošti *30 kr.*

Vrat, bronchije in pluča,
za koja nikdar nesmo preveč skrbni, da jih ohranimo pred prehladom vsle i gorkotnih razlik in preobratov; ohraniti je najlože, ako se rabijo
antikatarhalne salicilne pastile
lekarja Piccoli-ja v Ljubljani.
S pomočjo lastnosti, da ustavljajo gnilobo, so najboljše sredstvo proti **davici** ali **difteritiki,** in ker podpirajo dušnikove organe, čistijo tudi glas ter odpravijo vsako **dušnikovo, vratno,** kakor tudi sosebno **plučno vnetje.** Isto tako so antikatarhalne salicilne pastile, ker omehčujejo slezo, najvažnejše sredstvo za vse one imenom neimenovane stanove, kojim je največja skrb dobiti in ohraniti si lep, gladek in čil sonoren glas. — V škatljicah po 20 kr. prodaja
LEKARNA PICCOLI-jeva
„pri angelji“, v Ljubljani, na Dunajskej cesti.
Vnanja naročila izvršé se takoj proti povzetju zneska po c. kr. pošti. (760—3)

Takoj delujoče. Uspeh zajamčen.
Neizogibljivo!

Denar dobi vsaki takoj povrnen, pri katerem ostane moj sigurno delujoči
ROBORANTIUM
(brado ustvarjajoče sredstvo)
brez uspeha. Ravno tako sigurno pri **plešah, izpalih** in **osivelih laseh.** Uspeh po večkratnem močnem utrenji zajamčen. Pošilja v steklenicah po 1 gld. 50 kr. in v steklenicah za poskus po 1 gld.
J. Grolich v Brnu.
V Ljubljani se dobiva pri g. ***Edvardu Mahr-u; v Trstu A. Praxmarer, P. Prendini; v Gorici*** lekar *C. Cristoffoletti; v Reki* lekar *J. Gmeiner; v Celji Ed. Pellé; v Mariboru J. Martinz; v Gradci: Kasp. Roth,* Murplatz 1.

Tam se tudi dobi:
Eau de Hébé, orijentalsko lepotilno sredstvo, ki narája nežnost, belino in obilnost telesa, odstranuje pege in láse cena 85 kr.
Ni sleparija! (701—16)

Razglas.

Kranjski deželni odbor s tem objavlja, da se bodo pogodbene obravnave o samostojni deželni nakladi po 6 gld. od vsacega hektolitra (oziroma po 6 kr. od vsacega litra) porabljenih žganih pijač (žganja, špirita, ruma, araka, punčnega cveta, rozolije, likêra in poslaščenih žganih pijač sploh) za leto 1887. v smislu določil razglasila c. kr. deželnega predsednika za Kranjsko dné 12. januvarija 1885, dež. zak. II. del štev. 6, v vseh zdolej omenjenih davčnih okrajih vršile.

Dogovor se bode v drugi polovici meseca novembra 1886 vršil za vsak okraj posebej v prostorih c. kr. okrajnega glavarstva, oziroma v prostorih, kjer so uradni dnevi c. kr. okrajnih glavarstev. Za mesto Ljubljansko in davčni okraj okolice Ljubljanske se bode vršil skupni dogovor.

Terja se pogodbene ali dogovorjene povprečnine (pavšale) od samostojne naklade za davčni okraj:

postojinski	2.400	gld.
škofjeloški	5.200	„
brdski	2.400	„
bistriški	1.600	„
kočevski	1.200	„
velikolaški	1.200	„
krški	600	„
idrijski	1.600	„
kranjski	14.000	„
kranjsko-gorski	2.800	„
ložki	3.000	„
Ljubljana (mesto)	14.000	„
ljubljanski (okolica)	14.000	„
kostanjeviški	400	„
litijski	6.000	„
logaški	2.000	„
metliški	400	„
vrhniški	2.000	„
mokronoški	1.600	„
tržiški	4.000	„
radovljiški	10.000	„
rateški	300	„
ribniški	3.000	„
novomeški	1 600	„
žužemperški	600	„
senožeški	1 200	„
zatiški	1.600	„
kamniški	12.000	„
trebenjski	400	„
črnomeljski	400	„
vipavski	400	„

Pri pogodbeni ali dogovorni obravnavi mora navzoča biti večina vseh obdačenih obrtnikov davčnega okraja, po osobah in po obsegu obrtnij in taista večina mora pogodbi ali dogovoru pritrditi. Pooblaščenci obrtnikov morajo soboj imeti legalizovana pooblastila.

Povodom teh obravnav se smejo uložiti tudi zakupne ponudbe, na katere se bode pa samo takrat oziralo, ako bodo zgoraj omenjeno letno navprečnino (pavšal) za najmanj deset procentov presegale, in ako se bodo **do 10. novembra 1886. l.** pri deželnem odboru uložile. da bo še mogoče ponujeno navprečnino pri obravnavi obrtnikom in trgovcem naznaniti. Te zakupne ponudbe, katerim je določiti 10% varščina, morajo tudi izrečno zagotovljati, da ponudnika veže ponudba tako dolgo, dokler se mu ne bo naznanilo, ali je njegova ponudba vsprejeta ali ne. (784—2)

Zakupninski pogoji se lahko izvedó ob navadnih uradnih urah pri deželnem odboru kranjskem.

V Ljubljani, dné 18. oktobra 1886.

Od deželnega odbora kranjskega.

VIZITNICE
priporoča
„NARODNA TISKARNA“
v Ljubljani.

R. DITMAR,
c. kr. dpriv. **tovarna za svetilnice** na Dunaji,
priporoča
petrolejske mizne in viseče svetilnice
solidno in okusno narejene,
po najnižjih fabriških cenah.
Solnčne in velikanske solnčne svetilke
z nepresegljivo svetlobo. (693—3)
POZOR:
Z velikansko reklamo proslavijajo se s pompezno glasečimi se imeni petrolejske svetilnice in petrolejske svetilke, ki pa v resnici nemajo nikake ali pa le majhno praktično vrednost. Omenjajoč to, moram opozarjat, da od nekdaj že pazljivo zasledujem vsak napredek v razsvetljavanji in res dobro prirejam občinstvu **solidno** in **ceno,** posebno treba omeniti, da so interesi kupujočega občinstva najbolje zavarovani pri staroslavnej in znanej firmi.
„Ditmar-svetilnice“ spoznajo se po zgornjem tovarniškem znamenji in se dobivajo v mojih zalogah **na Dunaji, v Budimpešti, Pragi, Lvovu, Trstu, Berolinu, Monakovem, Milanu** in v **Varšavi,** kakor tudi v drugih boljših prodajalnicah svetilnic.

Žrebanje že v decembru.
Kinscem SREČKE à 1 gld. 11 srečk samo 10 gl.
Glavni dobitek v gotovini
gld. 50.000 gld.
10.000 gld., 5000 gld. z odtegljajem 20% || 4788 denarnih dobitkov.
Kinscem-srečke dobivajo se
v loterijskem bureau ogerskega Jockey-kluba:
Budimpešta, Waitznergasse 6. (786—3)

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.